

РЕШЕНИЕ

№ 1198

гр. София, 21.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **13238** по описа за **2019** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение № 236053 от 30.09.2019 г. по НАХД № 8557/2018 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-261/13.03.2019 г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на касатора, на осн. чл. 273, ал. 5, т. 8 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране /ЗДКИСДПКИ/, е наложено административно наказание „имуществена санкция ” в размер на 4000 (четири хиляди) лева за нарушение на чл. 52 от ЗДКИСДПКИ. Твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание, касаторът представляван от адв. В., моли да се постанови решение, с което да се отмени обжалвания съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който се отмени НП предмет на въззивната проверка. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, представляван от юрк. Х., взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на разноски по делото, като прави възражение за прекомерност на поисканите от процесуалния представител на касатора

разноски.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА взема становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Предмет на касационна проверка е съдебно решение № 236053 от 30.09.2019 г. по НАХД № 8557/2018 г. на СРС, с което е потвърдено НП № Р-10-261/13.03.2019 г., издадено от заместник – председателя на КФН, с което на [фирма], на осн. чл. 273, ал. 5, т. 8 от ЗДКИСДПКИ, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 4000 (четири хиляди) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Въззивният съд правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение, че АУАН и НП са в съответствие с материалния закон, т.е. налице е извършено административно нарушение. Тези изводи се споделят от касационната инстанция.

Правилни са подробните изводи на СРС, които настоящият съдебен състав не следва да преповтаря напълно, че е налице нарушение на чл. 52 от ЗДКИСДПКИ. Съобразно цитираната разпоредба, в случаите по чл. 51 колективната инвестиционна схема е длъжна в 7-дневен срок от извършване на нарушението да уведоми комисията, като предостави информация за причините за възникването му и за предприетите мерки за отстраняването му. Информация за предприетите мерки по изречение първо не се представя, ако нарушението е отстранено до представяне на уведомлението. Съгласно нормата на чл. 51 от ЗДКИСДПКИ, при нарушение на инвестиционните ограничения по тази глава по причини извън контрола на колективната инвестиционна схема или в резултат на упражняване права на записване тя приоритетно, но не по-късно от 6 месеца от възникване на нарушението, чрез сделки за продажба привежда активите си в съответствие с инвестиционните ограничения, като отчита интересите на притежателите на дялове. От доказателствата безспорно се установява, че към 12.06.2018 г., инвестицията на касатора е възлизила на 10.03 % от активите на фонда, както и че нарушението на инвестиционното ограничение се е дължало на спад в стойността на активите на фонда. Като не е уведомило КФН в срок до 19.06.2018 г., като посочи причините за възникването и предприетите мерки за отстраняване, дружеството е извършило деяние, с което е осъществил състава на нарушение по чл. 52 от ЗДКИСДПКИ.

Съобразно приложимата санкционна разпоредба на чл. 273, ал. 5, т. 8 от ЗДКИСДПКИ, за нарушения по ал. 1, т. 8 - на юридически лица и еднолични търговци се налага имуществена санкция в размер от 4000 лв. до 5 000 000 лв.. Наложената от АНО „имуществена санкция” е съобразена с разпоредбата на чл. 273, ал. 5, т. 8, в минимален размер.

За неоснователни следва да се приемат възраженията на касатора за прилагане на нормата на чл. 28 от ЗАНН. Както правилно е посочил в мотивите си районният съд, нарушението не представлява маловажен случаи по чл. 28 от ЗАНН, т.е. такъв, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или

незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Нарушението е типична форма на противоправна проява от съответния вид и не разкрива признаци, обуславящи по-ниска степен на обществена опасност. От изложеното следва, че санкционираното юридическо лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, и своевременно направеното искане от страна на юрк. Х., съдът следва да присъди разности за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 236053 от 30.09.2019 г. по НАХД № 8557/2018 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за финансов надзор, юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.